

Amerika ved 245; Kinas kommunistiske parti ved de 100

1. juli 2021 (EIRNS) – På vej ind i fjerde juli-weekenden i USA er det nyttigt at tænke på grundlæggelsen af USA sammen med fejringen i Kina af 100-året for grundlæggelsen af Det kommunistiske Parti i Kina (CPC) i dag. USA har overlevet som en republik i 245 år, selvom det ofte ikke lever op til dette platoniske begreb, mens CPC har overlevet som et parti i et århundrede, og som det regerende parti i Kina i over 70 år, med nogle meget mørke øjeblikke og nogle store fremskridt. Historien er vigtig, men vigtigere er kursen. Hvordan opfatter man USA's fremtidige udvikling og dets rolle i verden fremover? Hvordan opfatter man Kinas fremtidige udvikling og dets rolle i verden fremad? Hvis man ikke har tænkt dette igennem, er det på høje tid, at man gør det.

Lyndon LaRouche undlod aldrig at insistere på, at det der gør os til mennesker, snarere end dyr, er at vi kan se på verden i dag fra et tidsperspektiv halvtreds år ude i fremtiden, eller endog tusinder af år ude i fremtiden, hvilket intet dyr kan gøre. Vi kan derefter bestemme, hvad der skal opdages om universets love, og hvordan vi anvender disse opdagelser på udviklingen af nye teknologier, som kræves for at gøre verden til et bedre sted for langt flere mennesker, der lever med en højere levestandard, økonomisk og kulturelt. Dette kræver en forøgelse i stigningstakten for det, han kaldte "potentielt relativ befolkningstæthed". Hvordan anlægges denne anskuelse på USA og Kina i dag?

Over de sidste halvtreds år, siden mordet på John F. Kennedy, er hastigheden af den potentielle relative befolkningstæthed i USA bremsset dramatisk op, og er vendt engang i løbet af de sidste tre årtier. Kennedys plan for fusionskraft i slutningen

af det 20. århundrede blev skrinlagt, og selv opførelsen af atomkraftværker blev saboteret, og nu lukker den vanvittige 'Green New Deal' ned for fossile brændselsanlæg og bygger tabsgivende, upålidelige vind- og solparker. Det amerikanske System for økonomi efter Hamiltons principper, hvor regeringen formidler kreditter til den infrastruktur, der kræves for private iværksættere for at få adgang til rent vand, billig strøm, tilstrækkelig transport og en sund og veluddannet arbejdsstyrke, er systematisk blevet erstattet af det britiske systems krav om "centralbankens uafhængighed" – dvs. ingen "indgriben" fra regeringen mod den retning af økonomien, som bankerne pålægger, hvilken har vendt sig til spekulation snarere end produktion. Resultatet er: ødelæggelsen af amerikansk industri gennem "globalisering"; kollaps af amerikansk infrastruktur; manglen på leverance af vandressourcer til de vestlige stater, hvilket i dag har ført til deres ørkendannelse; privatisering og nedlæggelse af sundhedsplejen, hvilket er anledningen til den ynkeligt manglende bekæmpelse af en virus og hundrede tusinder af døde; en praktisk talt forsvinden af klassisk uddannelse og klassisk kultur til fordel for den frisindede udbredelse af stoffer, seksuel perversitet og forherligelse af grimhed; gennemførelse af vedvarende folkemorderiske krige mod svagere nationer, der ikke udgør nogen trussel mod USA. Og nu forberedelse til militær konfrontation med atommagterne Rusland og Kina. Der er praktisk talt ingen, der tænker på nationen om halvtreds år fra i dag.

I Kina er der i højere grad anvendelse af det hamiltoniske "Amerikanske System" til styring af kredit til forøgelse af den generelle velfærd, som det stipuleres i forordet til den amerikanske forfatning, end hvad man har set i USA i årtier. Præsident Xi Jinping, der i dag til nationen fra balkonen i den 'Forbudte By' overfor Den himmelske Fredsplads, henvendte sig til en stolt befolkning om kampen for at overleve "ydmygelsens århundrede" under britisk kolonistyring og den japanske invasion. Xi sagde: "Vi kinesere er et folk, som

opretholder [princippet om] retfærdighed og ikke bliver skræmt af trusler om magt. Som nation har vi en stærk følelse af stolthed og tillid. Vi har aldrig tyranniseret, undertrykt eller underlagt befolkninger i noget andet land, og det vil vi aldrig. På samme måde vil vi aldrig tillade nogen fremmed magt at tyrannisere, undertrykke eller undertrykke os. Enhver, der forsøger at gøre det, vil befinde sig på en kollisionskurs mod en stor mur af stål, smedet af over 1,4 milliarder kinesere".

Amerikanere, der dagligt hører tiraderne om Kinas "aggression" og "folkedrab" og "slavearbejde", gør bedst i at tage i betragtning, at Kina har elimineret håbløs fattigdom i hele nationen, bygget et rumprogram, der kan sammenlignes med USA's, bygget en videnskabelig og industriel infrastruktur, som hele verden misunder, udstrakt den videnskabelige og industrielle infrastruktur til 140 andre nationer gennem Bælte- og Vejinitiativet og uddanner langt flere forskere, ingeniører og klassiske musikere pr. indbygger end USA. Præsident Xi rapporterede også stolt, at nationen har nået sit første hundredårs-mål om at blive et "moderat velstående samfund", og opfordrede de unge til at "udføre deres mission for at bidrage til national foryngelse". Kinas langsigtede mål er at opnå status som et "stort moderne socialistisk land" inden 2049 – hundredårsdagen for grundlæggelsen af ☐ Folkerepublikken – der er "velstående, stærkt, demokratisk, kulturelt avanceret, harmonisk og smukt".

Forestil dig, hvad der kunne opnås, hvis USA og Kina sammen var forpligtede til at opnå disse mål for hver eneste nation på jorden. Dette var temaet for Schiller Instituttets konference i sidste weekend med Helga Zepp-LaRouches opfordring til at opbygge et moderne sundhedssystem i alle lande som den nødvendige start på processen. En sådan tænkning kan af nogle betragtes som utopisk, men det var den fælles tankegang hos grundlæggerne af vores nation, som det var for Franklin Roosevelt, og som det er for lederne af Kina og Rusland i dag. Amerika er faldet dybt, men det er ikke

håbløst. Gnisten af optimisme og engagement hos fortidens store amerikanere, hos Lyndon og Helga LaRouche, hos de kinesiske ledere i dag, kan gendannes, hvis vores borgere træffer dette valg.